

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти
януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Недялка Н. Нинова

Членове: Анелия М. Игнатова
Светослав Н. Николов

при участието на секретаря Корнелия Ив. Лилова
в присъствието на прокурора Д. М. М.
като разглежда докладваното от Светослав Н. Николов Въззивно
административно наказателно дело № 20211800600538 по описа за 2021
година

С решение №82 от 23.06.2021 г., постановено по АНД № 316/2021 г. по
описа на Районен съд- гр. К., състав на този съд е признал обвиняемия Л. И.
З. за невинен и го е оправдал по повдигнатото му обвинение за това, че на
03.11.2019 г. около 17.00ч., в село П., община К. е извършил непристойни
действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение
към обществото- псувал и заплашвал Николай Филипов Димитров с думите
„ей мангал, ще ви еба мамата, ще ви изтрепя и ще ви го върна тъпкано“-
престъпление по чл. 325, ал.1 НК.

В срока по чл. 319, ал. 1 НПК срещу решението е депозиран протест от
прокурор при Районна прокуратура- К., с доводи за допуснати съществени
нарушения на процесуалните правила и липса на мотиви на съдебния акт.
Изтъква се, че съдебният състав от първия съд не се е произнесъл с решение в
последното проведено съдебно заседание, а това е било направено повече от
месец след като е приключило същото. Твърди се и това, че решението на
първия съд страда от липсата на мотиви, тъй като не са били изложени
каквито и да било правни съображения от негова страна.

Иска с е въззивния съд да отмени изцяло атакуваното решение и да
признае обвиняемия за виновен, като приложи разпоредбата на чл. 78а НК.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на Софийска окръжна прокуратура поддържа протеста на прокурора от РП – гр. К. с доводите, изложени в него.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът на обвиняемия Л.З. – адв. Ю. Д. -оспорва въззивния протест, като иска да бъде оставен без уважение, а атакуваното решение – потвърдено.

Обвиняемият, редовно призован, не се явява в съдебно заседание пред въззивната инстанция.

Настоящият съдебен състав на СОС, след като обсъди доводите на страните във връзка с данните по делото и като провери изцяло правилността на атакуваното решение съобразно изискванията на чл. 314 НПК, приема за установено следното:

Районна прокуратура – гр. К. е внесла в Районен съд – гр. К. постановление с предложение за освобождаване на обвиняемия Л.И.а З. от наказателна отговорност, за извършено престъпление по чл. 325, ал.1 НК, с налагане на административно наказание, по реда на чл. 78а НК.

В хода на проведеното съдебно следствие пред първоинстанционния съд са разпитани свидетелите К. В. Н., И. Е. И., Н. Й. А., Н. Ф. Д., И. Е. Ц., Г. А. Ч. и В. П. Р., приобщени са по реда на чл. 378, ал. 2 НПК и други писмени доказателства и доказателствени източници, събрани на досъдебното производство.

С решение, постановено по реда на чл. 378, ал. 4, т. 2 НПК /предмет на настоящия инстанционен контрол/ обвиняемият Л. И.. З. е признат за невинен в извършването на престъпление по чл. 325, ал. 1 НК, като е оправдан по повдигнатото му обвинение за това престъпление.

Проверявайки изцяло този съдебен акт, въззивният съд намери, че при изготвяне на мотивите към него, районният съд не е изпълнил задължението си, предвидено в разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК – да посочи кои факти и обстоятелства приема за доказани и въз основа на какви доказателства и доказателствени средства е направил изводите си.

В частност, районният съд не е направил анализ и оценка на нито един от събраните по делото доказателствени източници, а показанията на К. В. Н., И. Е. И., Н. Й. А., Н. Ф. Д., И. Е. Ц., Г. А. Ч. и В. П. Р..

Липсват изложени от решаващия съд съображения кои от тези доказателствени материали се приемат и кои отхвърлят, както и с какви аргументи. Декларативното изброяване от съда на доказателствата, подкрепящи възприетите от него и изложени фактически положения, без надлежното им обсъждане поотделно и в тяхната съвкупност, с излагане на доводи и съждения кои факти от предмета на доказване се приемат за безспорно установени въз основа на тях, е съвсем недостатъчно и не дава възможност на въззивния съд да провери обосноваността на решаващите изводи на районния съд, и по същество води до липса на такива.

Неизпълнението на тези задължения, визирани в разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК от районният съд при изготвяне на мотивите му към постановения съдебен акт, не позволява да бъде извършена проверка от контролиращата инстанция на действителната воля на съда и на съдържанието на взетото от него решение по въпросите, визирани в чл. 301, ал.1 НПК, като от процесуалноправна гледна точка съставлява липса на мотиви по смисъла на чл. 348, ал.3, т.2, пр.1 НПК.

Вярно е, че производството пред първоинстанционния съд се е развило по особените правила, предвидени в Глава двадесет и осма на НПК, които позволяват съдът да се позове на събраните в хода на досъдебното производство доказателствени източници, съгласно разпоредбата на чл. 378, ал. 2 НПК, което е изключение от принципа за непосредственост по чл. 18 НПК. Тази разпоредба, обаче, дава основание на съда да промени единствено процесуалния ред, по който ще проведе разглеждането на делото, но в никакъв случай не освобождава съда от задължението му да даде отговор в присъдата си /решението в случая/ на въпросите, поставени в разпоредбата на чл. 301 от НПК, респ. не изключва спазването от страна на съда на изискванията към съдържанието на съдебния акт и в частност – излагането на мотиви към същия, както недопустимо е направил районния съд. Известно е, че всички съдебни актове следва да бъдат съответно аргументирани. Както бе посочено по-горе, съдържанието на мотивите им дава възможност на страните и на контролните инстанции да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда и дали и доколко това е направено при спазване на изискванията на чл. 14 НПК.

Гореобсъжданата липса на мотиви съгласно цитираната разпоредба от НПК /чл. 348, ал.3, т.2, пр.1 НПК/ в проверявания съдебен акт, води до съществено нарушение на процесуалните правила, което не може да бъде отстранено от настоящата въззивна инстанция. Предвид характера на допуснатото нарушение, същото може да бъде отстранено единствено при ново разглеждане на делото от първоинстанционния съд. Противното би означавало страните да бъдат „лишени от една инстанция по същество“, с решението на която могат и следва да получат категоричен и непротиворечив отговор на въпросите, обсъждани при постановяване на присъдата /решението/.

На следващо място следва да се отбележи и факта, че след пледоарията на защитника на обвиняемия и дадената възможност на последна дума на обвиняемия, съдебният състав се е оттеглил на съвещание за постановяване на решението си, но в противоречие с императивните норми на НПК не е изготвил или обективирал акта си. Съгласно разпоредбата на чл. 300 НПК, след като изслуша последната дума на подсъдимия, съдът се оттегля на тайно съвещание, за да постанови присъдата си /решението в настоящия случай/.

Контролираният акт е бил изготвен едва на 23.06.2021 г., докато последното съдебно заседание е било проведено на 18.05.2021 г. В подкрепа на този извод на съда е и задължителната практика на върховната инстанция, обективизирана в ТР №3/2014г., постановено по тълк. дело №3/2014г. на ОСНК при ВКС, съобразно която обявяването на решението е етап от съдебното заседание, следващ незабавно приключването на пренията на страните, последната дума, оттеглянето на съвещание и постановяването на решението. Допустимо е изготвянето на мотивите към решението да бъде отложено (по аргумент от чл. 308 от НПК), но не и на диспозитива. Необявяването му по реда на чл. 310, ал. 1-3 от НПК съставлява нарушение на принципа на непрекъснатост на съдебното заседание (чл. 259 от НПК) и е съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено от въззивната инстанция.

Гореизложеното от своя страна обуславя и извод за отмяна на атакуваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия първоинстанционен съд, в изпълнение на правомощията на въззивната инстанция, предоставени ѝ с разпоредбата на чл. 334, т.1, пр.2 във вр. с чл. 335, ал.2 от НПК.

Предвид характера на допуснатото в контролираното решение съществено процесуално нарушение, настоящият състав на Софийски окръжен съд не следва да обсъжда оплакванията по същество на спора, изложени в протеста. По изложените съображения и на основание чл. 334, т.1, пр.2 във вр. с чл. 335, ал.2 от НПК, Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение №82 от 23.06.2021 г., постановено по АНД № 316/2021 г. по описа на Районен съд- гр. К. и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане от друг състав на същия първоинстанционен съд.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____